

kommissionens 1. betænkning, som den sociale styrelseslov bygger på. Det er indenrigsministeriets opfattelse, at der med bestemmelsen i styrelseslovens § 11, der må ses i sammenhæng med bestemmelserne i §§ 3, 10, 14, 16 og 17, er tilvejebragt et hensigtsmæssigt grundlag for amtskommunernes koordinerende og planlæggende funktioner. Indenrigsministeriet finder herefter ikke, at der er behov for i forslaget til lov om sundhedsplejerskeordninger at optage en særskilt bestemmelse om amtsrådets funktioner indenfor området.

For så vidt angår spørgsmålet om amts-sundhedsplejerskens eventuelle funktion som faglig leder for sundhedsplejerskerne i samarbejde med embedslægen, mener indenrigsministeriet, at det vil være hensigtsmæssigt og naturligt at inddrage såvel amts-sundhedsplejersken som embedslægen i amtskommunernes koordinerende og planlæggende arbejde overfor kommunerne i forbindelse med planlægningen af og tilsynet med ordningerne. Herudover vil amts-sundhedsplejersken få en væsentlig opgave i forbindelse med konkret og generel rådgivning over for de enkelte kommuner og vejledning over for sundhedsplejerskerne i faglige spørgsmål. Amtssundhedsplejersken vil i denne forbindelse få en betydningsfuld opgave med henblik på instruktion og videreuddannelse af sundhedsplejerskerne. Amtssundhedsplejerskens ovenfor nævnte funktioner nærmer sig en faglig leders, men indenrigsministeriet har fundet det rigtigst ikke udtrykkeligt i lovforslaget at foreskrive amtskommunerne en bestemt fremgangsmåde til varetagelse af opgaverne, da disse må tilrettelægges under hensyntagen til den tradition og de forskelligheder, der gælder i de enkelte kommuner.

Som der nærmere er redegjort for i bemærkningerne til lovforslaget, har hovedsigtet med at foreslå administrationen henlagt til primærkommunerne været, at der åbnes mulighed for, at det sociale udvalg koordinerer sundhedsplejerskens indsats med kommunens øvrige foranstaltninger over for den enkelte. Det er indenrigsministeriets opfattelse, at ansvar for den fornødne koordination og for ordningstilrettelæggelse alene bør påhvile det sociale udvalg og ikke samtidig andre instanser, der ikke er undergivet det sociale udvalgs instruktionsbeføjelser. Der-

mod finder indenrigsministeriet det væsentligt, at der er adgang for socialudvalget til at indhente råd og vejledning vedrørende generelle og konkrete spørgsmål fra amtskommuners amtssundhedsplejersker.

Spørgsmål 5:

Hvilke forudsætninger ligger til grund for ministerens antagelse om, at samtlige landets amter kan dækkes med sundhedsplejersker inden det fastsatte tidspunkt?

Svar:

Efter forslaget pålægges der kommunerne pligt til at etablere sundhedsplejerskeordninger fra den 1. april 1974. Da indenrigsministeriet i forbindelse med lovforslagets udarbejdelse var opmærksom på, at den eksisterende mangel på sundhedsplejersker ikke kunne forventes fuldt ud afhjulpet inden denne dato, er der i forslagets § 2 optaget en bestemmelse, der muliggør, at amtsrådet i en tidsbegrænset periode fritager kommunerne for pligten til at etablere sundhedsplejerskeordningen.

Pr. 1. november 1972 er der helt eller delvist etableret sundhedsplejerskeordninger i 253 af landets 277 kommuner. Antallet af fuldtidsbeskæftigede sundhedsplejersker og sygeplejersker i sundhedsplejerskestillinger er pr. 1. november 1972 opgjort til 725. De resterende 24 kommuner, hvor der ikke var oprettet sundhedsplejerskestillinger, havde et samlet indbyggertal på ca. 176.000.

Efter indenrigsministeriets beregninger over det antal sundhedsplejersker, som vil være nødvendigt for at skaffe dækning over hele landet med ordninger omfattende spædbørn/småbørn og skolesundhedspleje, vil der pr. 1. november 1972 være behov for ialt 820-830 sundhedsplejerskestillinger.

Der må således konstateres en mangel på ca. 100 sundhedsplejersker. Det må dog i denne forbindelse understreges, at det såvel i bemærkningerne til lov om skolelæger som i betænkning nr. 573/1970 om sundhedsplejerskeinstitutioner er forudsat, at der udvises tilbageholdenhed med at ansætte sundhedsplejersker i skolesundhedsplejen, indtil den værste sundhedsplejerskemangel er afhjulpet. Indenrigsministeriet har herefter anslået, at der under forudsætning af, at der fra kommunernes side udvises en vis tilbageholdenhed med at anvende nyansatte